

Dohlédací činnost soudu

Usnesení, jímž insolvenční soud uděluje pokyn insolvenční správce k vyplacení finančních prostředků sražených ze mzdy dlužnice v exekuci v období od zahájení insolvenčního řízení na majetek dlužnice do schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře, je rozhodnutím vydaným při dohlédací činnosti soudu (podle § 10 písm. b/ insolvenčního zákona ve spojení s ustanovením § 11 insolvenčního zákona), proti němuž není odvolání přípustné, jelikož insolvenční zákon nestanoví jinak (§ 91 insolvenčního zákona).

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky č.j. 29 NSČR 71/2021-B-114 ze dne 27.9.2023)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v insolvenční věci dlužnice S. A., zastoupené JUDr. J.F., advokátem, se sídlem v P., vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. MSPH 88 INS 17735/2016, při výkonu dohlédací činnosti soudu na průběh řízení, o dovolání věřitele č. 2 J. A., zastoupeného JUDr. I.P., advokátem, se sídlem v K., proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 26. května 2021, č. j. MSPH 88 INS 17735/2016, 3 VSPH 511/2021-B-81, tak, že usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 26. května 2021, č. j. MSPH 88 INS 17735/2016, 3 VSPH 511/2021-B-81, se mění tak, že odvolání věřitele č. 2 se odmítá.

Z odůvodnění:

1. Usnesením ze dne 5. února 2021, č. j. MSPH 88 INS 17735/2016-B-75, Městský soud v Praze (dále jen „insolvenční soud“) uložil JUDr. Stanislavě Vohradské, jako insolvenční správce dlužnice S. A., aby do tří dnů od právní moci tohoto usnesení vrátila dlužnici finanční prostředky ve výši 206.901 Kč, sražené z příjmu dlužnice v období před schválením oddlužení, které dosud deponuje na účtu majetkové podstaty.

2. Insolvenční soud vyšel zejména z toho, že:

[1] Insolvenční řízení dlužnice bylo zahájeno dne 29. července 2016. Usnesením ze dne 7. září 2016, č. j. MSPH 88 INS 17735/2016-A-11, insolvenční soud zjistil úpadek dlužnice a povolil jí oddlužení; řízení je tak vedeno podle zákona č. [186/2006](#) Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenčního zákona), ve znění účinném k tomuto datu.

[2] Usnesením ze dne 24. října 2017, č. j. MSPH 88 INS 17735/2016-B-46, insolvenční soud schválil oddlužení dlužnice plněním splátkového kalendáře.

[3] Insolvenční správce podáním ze dne 30. srpna 2020, doplněným dne 15. září 2020, sdělila insolvenčnímu soudu, že na účtu majetkové podstaty deponuje finanční prostředky ve výši 206.901 Kč, s tím, že jde o srážky z příjmu dlužnice provedené v průběhu exekuce vedené na majetek dlužnice jejím zaměstnavatelem v období před schválením oddlužení splátkovým kalendářem.

[4] Dlužnice podáním doručeným insolvenčnímu soudu dne 2. listopadu 2020 požádala o vrácení deponovaných finančních prostředků na svůj bankovní účet.

3. Na tomto základě insolvenční soud - vycházející z ustanovení § 109 odst. 1 písm. c/, § 398 odst. 3, § 409 a § 412 insolvenčního zákona - dospěl k závěru, že srážky ze mzdy dlužnice, provedené po

zahájení insolvenčního řízení zaměstnavatelem dlužnice v exekučním řízení vedeném na její majetek, které již nebyly použity k plnění v rámci exekučního řízení, nýbrž deponovány a následně zaslány na účet majetkové podstaty, jsou finančním majetkem dlužnice, který získala v období před schválením oddlužení a k němuž má i po rozhodnutí o schválení oddlužení dispoziční oprávnění. Pouze kdyby dlužnice výslovně souhlasila s použitím finančních prostředků na plnění oddlužení, bylo by možné s nimi takto naložit. Jelikož tak dlužnice neučinila, není zde žádný důvod, pro který by neměly být vráceny dlužnici.

4. Insolvenční soud proto - výslovně uváděje, že tak činí při výkonu své dohlédací činnosti podle ustanovení § 11 insolvenčního zákona - uložil insolvenční správce, aby vrátila dlužnici deponované finanční prostředky. V poučení o opravných prostředcích insolvenční soud uvedl, že proti jeho usnesení není podle § 202 odst. 1 písm. a/ zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu (dále též jen „o. s. ř.“), odvolání přípustné.

5. Proti usnesení insolvenčního soudu podal odvolání věřitel č. 2 J. A. (dále jen „J. A.“). Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 26. května 2021, č. j. MSPH 88 INS 17735/2016, 3 VSPH 511/2021-B-81, na základě odvolání tohoto věřitele potvrdil usnesení insolvenčního soudu.

6. Odvolací soud se nejprve zabýval přípustností podaného odvolání, přičemž (na rozdíl od insolvenčního soudu) dospěl k závěru, že napadené usnesení nepředstavuje svojí povahou rozhodnutí vydávané v rámci dohlédací činnosti soudu dle § 11 insolvenčního zákona a nejde tak o rozhodnutí, proti kterému není přípustné odvolání (§ 91 insolvenčního zákona a § 202 odst. 1 písm. a/ o. s. ř.). Současně nejde ani o jiné rozhodnutí bez práva odvolání, jehož vydání zákon ukládá nebo předpokládá (§ 10 písm. a/ insolvenčního zákona). Odvolání podané J. A. proti usnesení insolvenčního soudu měl proto odvolací soud za přípustné.

7. Odvolání J. A. však neměl odvolací soud za důvodné. Ve shodě s insolvenčním soudem dospěl k závěru, že v situaci, kdy v období od zahájení insolvenčního řízení na majetek dlužnice do schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře byly z jejího příjmu coby povinné v exekučním řízení prováděny plátcem mzdy srážky, přičemž plátce mzdy takto získané finanční prostředky nevyplatil oprávněnému, nýbrž je vydal do majetkové podstaty, nemohou být tyto prostředky použity v rámci oddlužení schváleného ve formě splátkového kalendáře, leč je nutno je vydat dlužnici. Potud odvolací soud odkázal rovněž na závěry formulované Nejvyšším soudem v rozsudku ze dne 28. listopadu 2018, sp. zn. 29 Cdo 5295/2016, uveřejněném pod číslem 4/2020 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek (dále jen „R 4/2020“).

8. Proti usnesení odvolacího soudu podal J. A. dovolání, jehož přípustnost vymezuje ve smyslu ustanovení § 237 o. s. ř. argumentem, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázek procesního práva, při jejichž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu, případně jde o otázky, které v rozhodování dovolacího soudu dosud - pro poměry ustavené po novele insolvenčního zákona, která byla provedena zákonem č. [294/2013](#) Sb. [jde o zákon, kterým se mění zákon č. [182/2006](#) Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. [312/2006](#) Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů] - nebyly vyřešeny. Dovolatel namítá, že usnesení odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci (uplatňuje dovolací důvod podle § 241a odst. 1 o. s. ř.), a požaduje, aby Nejvyšší soud zrušil rozhodnutí odvolacího soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

9. Konkrétně dovolatel odvolacímu soudu vytýká, že při řešení otázky dispozičního oprávnění dlužnice k finančním prostředkům (k deponovaným exekučním srážkám) sice správně použil ustanovení § 109 odst. 1 písm. c/ a § 409 insolvenčního zákona, tyto právní normy však nesprávně vyložil. Odvolací soud také nesprávně odkázal na závěry formulované v R 4/2020, které sice řeší stejnou situaci jako v nyní projednávané věci, činí tak však ještě v době před účinností shora

označené novely insolvenčního zákona.

10. Dovolatel je přesvědčen, že v souladu s ustanovením § 109 odst. 1 písm. c/ insolvenčního zákona, ve znění účinném od 1. ledna 2014, postupoval zaměstnavatel dlužnice nesprávně, když provedené srážky ze mzdy dlužnice za období od zahájení insolvenčního řízení do schválení oddlužení zaslal na účet majetkové podstaty. Takto získané finanční prostředky slouží jako zajištění pohledávky, kterou má oprávněný proti dlužníkovi v rámci exekučního řízení či k zajištění pohledávky věřitele v insolvenčním řízení. Po odstranění nejistoty, zda srážky náleží do exekuce nebo insolvence, je zaměstnavatel poukáže na základě rozhodnutí insolvenčního soudu, vždy však musí být následně použity k uspokojení věřitele či oprávněného. Dlužnice ani po schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře nezískává dispoziční oprávnění k příjmům, s nimiž nemohla dříve nakládat.

11. Za překvapivý pak má dovolatel postup odvolacího soudu, který potvrdil odvoláním napadené usnesení insolvenčního soudu jako věcně správné, ačkoli (oproti insolvenčnímu soudu) neměl přezkoumávané rozhodnutí za vydané v rámci dohlédací činnosti insolvenčního soudu. Podle dovolatele měly navíc oba soudy naložit se žádostí dlužnice o vyplacení předmětné částky jako s návrhem na vynětí majetku z majetkové podstaty a postupovat pak podle ustanovení § 226 insolvenčního zákona.

12. Pro dovolací řízení je rozhodný občanský soudní řád v aktuálním znění.

13. Dovolání je přípustné podle § 237 o. s. ř., když pro daný případ neplatí žádné z omezení přípustnosti dovolání vypočtených v § 238 o. s. ř. a v řešení otázky dovolatelem otevřené, týkající se výkladu ustanovení § 109 odst. 1 písm. c/ a § 409 insolvenčního zákona, ve znění účinném od 1. ledna 2014, jde o věc Nejvyšším soudem dosud v daných souvislostech neřešenou.

14. Dovolatelem uplatněná dovolací argumentací zjevně vychází z předpokladu, že usnesení insolvenčního soudu ze dne 5. února 2021 nebylo usnesením vydaným při výkonu dohlédací činnosti soudu (§ 10 písm. b/, § 11 insolvenčního zákona), tedy usnesením (jak dovozoval insolvenční soud), u kterého je přípustnost odvolání zásadně vyloučena ustanovením § 91 insolvenčního zákona. Pro účely posouzení dovoláním předestřených právních otázek se proto Nejvyšší soud zabýval nejprve prověřením tohoto předpokladu, jenž je pro výsledek dovolacího řízení určující.

15. Právní posouzení věci je obecně nesprávné, jestliže odvolací soud posoudil věc podle právní normy, jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu, sice správně určenou, nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval.

16. Pro další úvahy Nejvyššího soudu jsou rozhodná následující ustanovení občanského soudního řádu a insolvenčního zákona:

§ 10 (insolvenčního zákona)

Insolvenční soud

Insolvenční soud v insolvenčním řízení

a/ vydává rozhodnutí, jejichž vydání zákon ukládá nebo předpokládá,

b/ průběžně vykonává dohled nad postupem a činností ostatních procesních subjektů a rozhoduje o záležitostech s tím souvisejících (dále jen „dohlédací činnost“).

§ 11 (insolvenčního zákona)

(1) Při výkonu dohlédací činnosti insolvenční soud rozhoduje o záležitostech, které se týkají průběhu insolvenčního řízení, činí opatření potřebná k zajištění jeho účelu a ukládá povinnosti, týkající se činnosti jednotlivých subjektů řízení.

(2) Insolvenční soud je oprávněn vyžadovat od insolvenčního správce zprávy a vysvětlení o jeho postupu, nahlížet do jeho účtů a konat potřebná šetření. Je oprávněn dávat insolvenčnímu správci pokyny a uložit mu, aby si vyžádal k určitým otázkám stanovisko věřitelského výboru.

§ 91 (insolvenčního zákona)

Proti rozhodnutím, která insolvenční soud učinil při výkonu dohlédací činnosti včetně předběžných opatření, není odvolání přípustné, pokud zákon nestanoví jinak.

17. Ve výše uvedené podobě, pro věc rozhodné, platila citovaná ustanovení insolvenčního zákona již v době zahájení insolvenčního řízení na majetek dlužnice a do vydání napadeného usnesení nedoznala změn. Budiž dodáno, že s přihlédnutím k době vydání rozhodnutí o úpadku dlužnice (7. září 2016) se v insolvenčním řízení vedeném na majetek dlužnice i v době od 1. června 2019 uplatnil insolvenční zákon ve znění účinném do 31. května 2019. Srov. článek II (Přechodné ustanovení) části první zákona č. [31/2019](#) Sb., kterým se mění zákon č. [182/2006](#) Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [120/2001](#) Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [6/2002](#) Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [312/2006](#) Sb., o insolvenčních správcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. [296/2017](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. [292/2013](#) Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

18. Podstatou dohlédací činnosti se zabýval Nejvyšší soud již v poměrech upravených zákonem č. [328/1991](#) Sb., o konkursu a vyrovnání (dále též jen „ZKV“), přičemž (při výkladu obdobně formulovaného ustanovení § 12 tohoto zákona) vysvětlil, že smyslem dohlédací činnosti konkursního soudu je zajištění řádného a plynulého průběhu konkursního řízení a dodržování jeho pravidel všemi ostatními procesními subjekty. Rozhodnutí, jež konkursní soud vydává při dohlédací činnosti, proto mají operativně reagovat na problémy vzešlé z činnosti procesních subjektů v průběhu konkursního řízení způsobem co nejvíce naplňujícím smysl dohlédací činnosti soudu (srov. důvody rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 20. prosince 2007, sp. zn. 29 Odo 1696/2005, uveřejněného pod číslem 88/2008 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).

19. Rovněž od nabytí účinnosti insolvenčního zákona se Nejvyšší soud v řadě svých rozhodnutích vyslovil k tomu, jaká rozhodnutí insolvenčního soudu považuje za rozhodnutí vydaná při výkonu dohlédací činnosti soudu (podle § 10 písm. b/ insolvenčního zákona ve spojení s ustanovením § 11 insolvenčního zákona). Jde například o usnesení, jímž insolvenční soud potvrzuje volbu členů věřitelského výboru a jejich náhradníků (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. srpna 2019, sen. zn. 29 NSČR 9/2018, uveřejněné pod číslem 49/2020 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek), usnesení, jímž insolvenční soud rozhoduje o tom, zda insolvenčnímu správci povolí zálohu na odměnu a hotové výdaje (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. června 2020, sen. zn. 29 NSČR 130/2019, uveřejněné pod číslem 20/2021 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek), nebo o usnesení, kterým uděluje insolvenčnímu správci závazný pokyn, aby určitý majetek nebo jeho část

vyloučil ze soupisu majetkové podstaty dlužníka (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. května 2021, sen. zn. 29 NSČR 50/2019).

20. V této souvislosti pak Nejvyšší soud na dané téma (v obecné rovině) ve své rozhodovací praxi dále vysvětlil, že nejde-li o rozhodnutí, jejichž vydání zákon v průběhu insolvenčního řízení „ukládá“ nebo (lhostejno zda mlčky nebo výslovně) „předpokládá“ (§ 10 písm. a/ insolvenčního zákona), včetně těch, u kterých onen „předpoklad“ plyne (za použití § 7 insolvenčního zákona) z ustanovení občanského soudního řádu týkajících se sporného řízení (a není-li to možné, z ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních), pak ve zbývajícím rozsahu nemůže jít o jiná (další) „rozhodnutí“ nebo „opatření“, než jsou ta, jejichž prostřednictvím insolvenční soud vykonává dohlédací činnost (§ 10 písm. b/ insolvenčního zákona) tím, že rozhoduje o záležitostech, které se týkají průběhu insolvenčního řízení, činí opatření potřebná k zajištění jeho účelu a ukládá povinnosti, týkající se činnosti jednotlivých subjektů řízení (§ 11 odst. 1 insolvenčního zákona), včetně toho, že je oprávněn dávat insolvenčnímu správci pokyny a uložit mu, aby si vyžádal k určitým otázkám stanovisko věřitelského výboru (§ 11 odst. 2 insolvenčního zákona). K tomu srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. června 2023, sen. zn. 29 ICdo 117/2022.

21. Dohlédací činnost soudu se netýká jen procedurální části insolvenčního řízení; zaměřuje se též k dohledu nad tím, zda některý z (dalších) procesních subjektů nepřekračuje meze svých oprávnění, anebo zda jinak nedochází k porušení zákona (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. února 2023, sen. zn. 29 NSČR 134/2022). Dohlédací činnost insolvenčního soudu je přitom v § 10 písm. b/ insolvenčního zákona výslovně definována (oproti dikci § 12 ZKV) jako dohled nad postupem a činností „ostatních procesních subjektů“, tedy těch subjektů, které vypočítává jako procesní subjekty podle insolvenčního zákona ustanovení § 9 insolvenčního zákona, vyjma insolvenčního soudu samotného.

22. Jde tedy nejen o dohled nad činností insolvenčního správce, popřípadě dalšího správce (§ 9 písm. d/ insolvenčního zákona), nýbrž i o dohled nad činností dlužníka (§ 9 písm. b/ insolvenčního zákona), státního zastupitelství, které vstoupilo do insolvenčního řízení nebo do incidenčního sporu (§ 9 písm. e/ insolvenčního zákona), likvidátora dlužníka (§ 9 písm. f/ insolvenčního zákona) a nad činností věřitelů, kteří uplatňují svá práva vůči dlužníku (§ 9 písm. c/ insolvenčního zákona). V mezích tohoto dohledu insolvenční soud také „rozhoduje o záležitostech s tím souvisejících“ (§ 10 písm. b/ insolvenčního zákona). K tomu srov. opět důvody usnesení Nejvyššího soudu sen. zn. 29 ICdo 117/2022.

23. „Rozhodnutí“, „opatření“ a „pokyny“, které insolvenční soud vydává, činí nebo udílí „při výkonu dohlédací činnosti“, mohou být zatížena chybami (nesprávnostmi) stejně jako rozhodnutí, jejichž vydání zákon v průběhu insolvenčního řízení „ukládá“ nebo „předpokládá“. Důvod, pro který proti takovému „rozhodnutí“, „opatření“ nebo „pokynu“ [jež insolvenční soud vydává (v souladu s § 88 odst. 1 insolvenčního zákona) formou usnesení] není zásadně (pokud zákon nestanoví jinak) odvolání přípustné (§ 91 insolvenčního zákona), tkví v tom, že zásadně (typově) mají povahu usnesení, jimiž se upravuje vedení řízení, leč v některých případech by povaha vydaného „usnesení“ mohla být z pohledu ustanovení § 201 odst. 1 písm. a/ o. s. ř. sporná. Závěr, že rozhodnutí vydaná v rámci dohlédací činnosti insolvenčního soudu se neomezují (poměřováno úpravou obsaženou v občanském soudním řádu) jen na usnesení, jimiž se upravuje vedení řízení, ostatně podporuje přímo dikce § 91 insolvenčního zákona, z něž je patrné, že „opatřením“, které insolvenční soud v tomto rámci vydá, a proti němuž zásadně není odvolání přípustné, může být i předběžné opatření (srov. slovní spojení „včetně předběžných opatření“).

24. „Rozhodnutí“, „opatření“ nebo „pokyn“ insolvenčního soudu vydané při výkonu dohlédací činnosti neztrácí svou povahu jen proto, že je nesprávné; jeho povahu nelze poměřovat tím, zda bylo vydáno „správně“, ani tím, že (nebo jak výrazně) případně omezilo konkrétní procesní subjekt nebo

subjekty (jde o jeden z účinků, který takové usnesení podle ustanovení § 11 insolvenčního zákona může mít) [srov. opět usnesení Nejvyššího soudu sen. zn. 29 NSČR 134/2022 a sen. zn. 29 ICdo 117/2022].

25. V návaznosti na výše uvedené pak Nejvyšší soud uzavírá, že nemá žádné pochybnosti o tom, že usnesení, jímž insolvenční soud uděluje pokyn insolvenční správce k vyplacení finančních prostředků sražených ze mzdy dlužnice v exekuci v období od zahájení insolvenčního řízení na majetek dlužnice do schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře, je rozhodnutím vydaným při dohlédací činnosti soudu (podle § 10 písm. b/ insolvenčního zákona ve spojení s ustanovením § 11 insolvenčního zákona), proti němuž není odvolání přípustné, jelikož insolvenční zákon nestanoví jinak (§ 91 insolvenčního zákona).

26. Tímto rozhodnutím totiž insolvenční soud pouze plní svou povinnost vykonávat dohled nad činností insolvenční správce, které uděluje pokyn k postupu nezbytnému pro další průběh insolvenčního řízení (tedy aby dlužnice vyplatila finanční prostředky, k nimž má podle ustanovení § 409 odst. 2 insolvenčního zákona – poté, co usnesení o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře nabylo právní moci – dispoziční oprávnění dlužnice).

27. Lze tudíž uzavřít, že předpoklad dovolatele, že usnesení insolvenčního soudu ze dne 5. února 2021 nebylo usnesením vydaným v rámci dohlédací činnosti insolvenčního soudu a bylo proti němu tudíž (objektivně) přípustné odvolání, nebyl naplněn.

28. Jelikož odvolací soud rozhodl o odvolání J. A. proti usnesení insolvenčního soudu nesprávně (o usnesení vydané v rámci dohlédací činnosti insolvenčního soudu ve skutečnosti šlo), přičemž dosavadní výsledky řízení ukazují, že je možné o věci rozhodnout (§ 243d odst. 1 písm. b/ o. s. ř.), Nejvyšší soud proto, aniž nařizoval jednání (§ 243a odst. 1 věta první o. s. ř.), změnil usnesení odvolacího soudu v tom duchu, že odvolání se odmítá (jelikož jeho přípustnost vylučuje ustanovení § 91 insolvenčního zákona).

29. Pro úplnost v zájmu předejití dalších sporů na dané téma, Nejvyšší soud uvádí, že odpověď na otázku, kterou mu dovolatel předestřel dovoláním k řešení, Nejvyšší soud podal při výkladu ustanovení § 109 odst. 1 písm. c/ a § 409 odst. 2 insolvenčního zákona ve znění účinném do 31. prosince 2013 již v R 4/2020 (z něž výslovně vychází i napadené usnesení). V něm uzavřel, že nastanou-li v průběhu exekuce na majetek povinného srážkami ze mzdy povinného účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení vedeného na majetek povinného uvedené v § 109 odst. 1 písm. c/ insolvenčního zákona, provádí plátce mzdy srážky ze mzdy povinného dále, ale nevyplácí je oprávněnému (soudnímu exekutorovi), dokud tyto účinky nepominou. Pominou-li účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení na základě některého z „jiných“ rozhodnutí o insolvenčním návrhu (§ 142 a § 146 odst. 1 insolvenčního zákona), vyplatí plátce mzdy povinného sražené částky oprávněnému (soudnímu exekutorovi). Bude-li rozhodnuto o úpadku povinného, bude postup plátce mzdy povinného ohledně sražených částek závislý na zvoleném způsobu řešení úpadku dlužníka; při oddlužení plněním splátkového kalendáře je vyplatí povinnému (dlužníku) a od účinnosti rozhodnutí o schválení oddlužení již další srážky ze mzdy povinného ve vazbě na daný výkon rozhodnutí nebo exekuci neprovádí (srov. § 409 odst. 2 insolvenčního zákona).

30. Důvody, proč by se neměly výše uvedené závěry uplatnit i po 1. lednu 2014 (po novele insolvenčního zákona provedené zákonem č. [294/2013](#) Sb.), Nejvyšší soud nenachází, když potud k žádné obsahové změně v postupu, jakým má být naloženo se sraženými částkami po schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře, nedošlo (to, co bylo pro dobu před 1. lednem 2014 dovozováno výkladem, bylo nově zakotveno přímo do znění § 409 odst. 2 insolvenčního zákona).

31. O tom, že srážky ze mzdy dlužnice provedené v exekučním řízení nepředstavují ani „majetek,

který slouží k zajištění“, jak se snaží dovozovat dovolatel, Nejvyšší soud pochyb nemá.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Důkazní břemeno](#)
- [Dokazování, neúčinnost právního jednání](#)
- [Katastr nemovitostí](#)
- [Náhrada za ztrátu na výdělku \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Ochrana spotřebitele \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovněprávní vztah \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Společný nájem bytu manžely \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Určení otcovství \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Jméno v obchodní firmě právnické osoby](#)
- [Dokazování](#)
- [Bolestné](#)